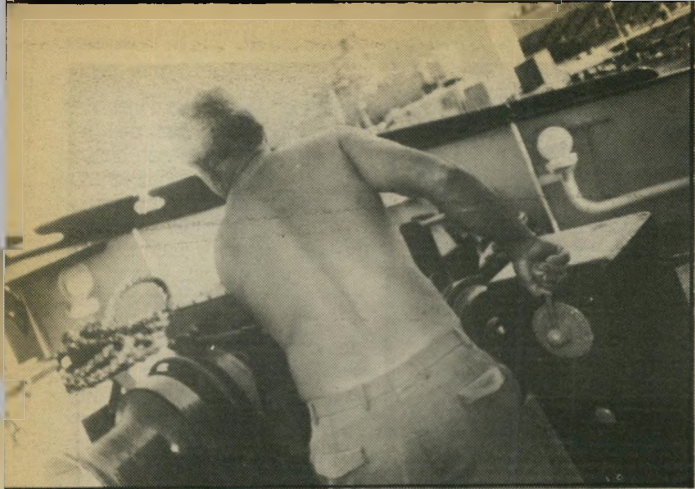

הרבה כסף הושקע בגוררות חדישות ועילות בנמל חיפה. הן עומדות דוממות. מדוע? רונן ברגמן בילה יום שלם על הגוררות בנמל חיפה

ש ער נמל חיפה. מוקדם בבוקר. יום שבת. ערן (שם בדוי) מורה לי להכניס את רשם הקלטות המיניאטורי שלי לתחתונים, מחשש בריקה. נכני סים. רציף מס' 3, רציף הגוררות. "אוניות גדולות", טורחים להסביר לי, "לא יכולות להיכנס לכר לנמל. הן גדולות וכבדות מדי. אנחנו יוצאים לשטח ועוזרים להן. גם הקטנות יותר מבקשות לעיתים עזרה בסיכובים. אנו דוחפים אותן מהצדדים." ערן מראה לי צמיגים עצומים, המורכבים סביב לספינה.

חמש ספינות. שתיים ניכר בהן בעליל גילן הצעיר, ושלוש עתיקות. זקנות של הים.

החדשות בשביתה, ואנו עולים על אחת הישנות, אבירה שמה. רביהמלחים מקדם את פנינו ב"אהלן" לכני. איש קשיש, מדבר בח' וע', היה עוד כמרדכי הימאים של אז. מזמן.

אני מסתכל בהרכב הצוותים. רובם היו שם באותו בוקר. שני צעירים, והיתר מבוגרים. פליטים ממחנה המלחים האמיתיים בצייסוחר. קשיי שים מכרי לצאת להפלגות של כמה

חונות, שקטות, ליד אחד הרציפים. שבועיים לפני שבאתי נשרף המנוע של אחת משלוש הגוררות הקיימות. מישרו שחל לסגור איזה בורג, המנוע נעצר. לא שווה לתקן אותו.

הספינות הן כיום בנות 25 שנה. ענתיקות ממש. "הם כלים קטנים", מסביר אחד מהם, "ועל-כן מתיישנים מהר מאוד."

צורתן החיצונית לא מלבבת במי יחד. המון תלאים ותיקונים. המון גומחות, כתוצאה ממכותניגוח עם הספינות הנגרות.

הים האכזר

כ שהגענו למזח, היתה גם הגירת רת השניה בתיקון, כך שבאותו רגע היתה רק גוררת אחת כשירה. "לאוניות קטנות זה בהחלט מספיק, אבל כשבאה אוניית-נוסעים גדולה, יש בעייה רצינית. אנחנו זקוקים לכל שלוש הספינות. לאחת מהן אין מנוע שמאלי. היא נותנת בעיקר אפקט פסיכולוגי. אין מה לעשות איתה."

האם אין כאן איזשהו פיספוס של היס? הרי בסך-הכל משייטים בבריכה.

ההגאי, העובר כבר 30 שנה בים. מזולזלים בנו, ועכשיו גם רוצים לפטרו!"

הקשישים בוכים

ל פני שנה, כשהגיעו הספינות החדשות, החליטו העובדים הח' לטה אמיצה והוריעו שלא ישרתו עליהן, אלא רק בצוות של ארבעה איש, ותוך העלאה במשכורת, עקב התיי עלות ולימוד הספינה החדשה. המשכורת החדשה שלהם באמת מעלה גיחור. לפני שבוע קיבלו העובדים במחלקה אחרת רשות לעבוד

ופוגע בכל מה שניקרה בדרכו. "בלילה", מספר ההגאי, "חייבים לדעת בדיוק איפה לעצור כדי לדחוף. אין תאורה בנמל, ככה שאם תפספס בשניה — תחטוף הספינה מכת-מוות." אחד העובדים מספר על דרישות הבוס שלו — דרישות בלתי-אפשריות, שלא לפי החוזה — לעבוד על שתי הגוררות.

ספינות-כימיקלים תורכית נכנסת לנמל חיפה. בקשר מבקשים עזרה בערינות וברגש מכוון אותנו ההגאי לניגוח בצירה של הספינה. שתי חריקות, והיא מסתובבת על צירה כי 180 מעלות. עוד בעייה שלנו היא התפקוד

עבירה גוררת עבירה

חודשים. כאן, בגוררות, הם מצאו את מקומם בחיים. חיים עם המישפחות, ובכל זאת טועמים קצת ים. קול צרוד במכשיר-הקשר. רק הצוות של אבירה נשאר. מעלים עוגן ומפליגים. מרחוק מצטיירת נושאת-המטוסים איזוהאוור כצללית ארוכה, ענקית. קשה למצוא את עצמך בנמל. עשרות אניות מסתובבות. שלוש מש' חתות-היליווי של נושאת-המטוסים

נמל-חיפה הוא נמל ריווחי, מסבירים המקורבים לדבר. הוא משתמש היום בציווד משוכלל, ובטכנולוגיה מתקדמת מאוד. נמל חיפה היה מודע לבעייה של הגוררות, גם בחיפה וגם באשדוד, וקנה ארבע גוררות חדשות, שתיים לחיפה ושתיים לאשדוד. כל אחת במחיר של 15 מיליון מארק.

נמל חיפה הוא נמל ריווחי, מסבירים המקורבים לדבר. הוא משתמש היום בציווד משוכלל, ובטכנולוגיה מתקדמת מאוד. נמל חיפה היה מודע לבעייה של הגוררות, גם בחיפה וגם באשדוד, וקנה ארבע גוררות חדשות, שתיים לחיפה ושתיים לאשדוד. כל אחת במחיר של 15 מיליון מארק.

השני שייעדו לנו, כספינות כיבוי. לפעמים נשרף משהו, ואז מועיקים את כולם, עולים על הספינות ויוצאים לכבות. רואה שם למעלה? אלה הורנוקים שלנו!" יורדים לחדרה-מכונות של הספינה. ערן מרכיב לי אוזניות ומראה את המנוע. הכל משקשקש וכאילו עומד להתפרק. "זה המנוע השני, וכאן הציווד לכיבוי שריפות. בזמן אזעקה אני אחראי כאן למקום."

על הגשר הם שוב בוכים על מר גורלם כימאים, כגוררים, ומקללים במרץ את אנשי הנהלת-הנמל. מתברר שהם גם אחראים לנמל הקישון. יוצאים להפלגה אחרי הפלגה. 48 שעות בשבוע. מיבטא רומני ככד, עם מיבטא מרוקאי בח' וע', מתערבבים עם קול שיקשוק המנוע והמיית-הגלים. מתנת'

ומשכורות נמוכות — זוהי מנת חלקם של אנשי הגוררות

קים מהאוניה הנגרת, ושטים חזרה למזח. ממול נושאת-המטוסים. אותה אי-אפשר לגרו. חוזרים למזח ותווי הפנים של האוניות החדשות מצטיירים ממול. "איך אני אלמד עכשיו את המלאכה הזאת על הגוררת החדשה?" שואל אחד מהם, בעצב רב. "אני כבר מבוגר, קשה לתפוס דברים כאלה. בטח יורקו אותי עם פנסיה מוקדמת." רביהמלחים מושיט מוט ברזל ותופס את חבל-הקשירה לחוף. הגוררות החדשות מטילות צל ממרום מיגדל-הפיקוח שלהן. ערן מניד ראשו לתנועת לא, בליווי אנטה כבדה. "יעול, תיעוש והתקדמות טכנו-לוגית. חבל שרווקא זו רכנו של עולם."

"איך אני אלמד עכשיו את המלאכה הזאת על הגוררת החדשה?"